

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului declarat de avocata Maria Foltea în interesele Elenei Stanciu,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Stanciu împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 14 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 3ra-41/24
NR. PIGD 2-22021439-01-3ra-12012024)

Interpretarea și aplicarea greșită a normelor legale referitoare la dreptul la indemnizații, componentele salariului lunar, stabilirea alor drepturi, Art. 74 alin. (1) lit. e) al Legii nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative;

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Ciumac
Curtea de Apel Chișinău, jud. G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan,

12 noiembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de avocata Maria Foltea în interesele Elenei Stanciu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 februarie 2022, Elena Stanciu a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Ministerul Afacerilor Interne, solicitând anularea actului administrativ individual defavorabil nr. 34/2-4303 emis de către Inspectoratul General al Poliției la 15 decembrie 2021, conform căruia cererea nr. 15622 din 16 noiembrie 2021 depusă de către Elena Stanciu, privind achitarea indemnizației lunare în mărime de 1 000 de lei pentru perioada decembrie 2018 până la 1 ianuarie 2021, a fost respinsă ca neîntemeiată, cu obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită un act administrativ favorabil, prin care să fie dispusă achitarea în beneficiul Elenei Stanciu, a indemnizației lunare în mărime de 1 000 de lei pentru perioada decembrie 2018 până la 1 ianuarie 2021, ceea ce constituie 25 000 de lei, conform Hotărârii de Guvern nr. 650 din 12 iunie 2006 „privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare” și încasarea din contul pârâtului Inspectoratul General al Poliției în beneficiul reclamantei Elena Stanciu, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 000 de lei.

2. În motivarea acțiunii, Elena Stanciu a invocat că, la data de 16 noiembrie 2021, a înaintat în adresa Inspectoratului General al Poliției cerere privind achitarea indemnizației lunare în mărime de 1 000 de lei pentru perioada decembrie 2018 până la 01 ianuarie 2021, în baza prevederilor pct. 6¹ din Anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare.

3. Prin răspunsul nr. 34/2-4303 din 15 decembrie 2021, la cererea nr. 15622 din 16 noiembrie 2021, Inspectoratul General al Poliției a respins cerința privind achitarea indemnizației lunare în mărime de 1 000 de lei pentru

perioada decembrie 2018 până la 1 ianuarie 2021 în baza Hotărârii Guvernului nr. 650/2006, ca neîntemeiată și care nu poate fi satisfăcută din lipsa temeiurilor legale. În argumentarea poziției sale, IGP a invocat faptul că, HG nr. 650/2006 a fost emisă în vederea punerii în aplicare a Legii nr. 355/2005 cu privire la sistemul unic de salarizare în sectorul bugetar, adică clauza de emitere a HG nr. 650/2006 era, în exclusivitate, Legea nr. 355/2005, iar odată ce Legea nr. 355/2005 a fost abrogată expres prin adoptarea și intrarea în vigoare a Legii nr. 270/2018, „ca efect juridic firesc HG nr. 650/2006 a devenit desuetă, chiar dacă nu a fost abrogată expres” și, prin urmare, nu este necesară abrogarea expresă a unui act normativ pentru ca acesta să devină inaplicabil, dar e suficient ca acesta să devină desuet”.

4. Nefiind de acord cu răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-4303 din 15 decembrie 2021, Elena Stanciu a depus la 28 decembrie 2021, cerere prealabilă în adresa Inspectoratului General al Poliției, înregistrată cu nr. S-4972/21 din 28 decembrie 2021, prin care a solicitat anularea integrală a actului administrativ individual, cu emiterea unui nou act administrativ prin care să fie dispusă achitarea în beneficiul său a indemnizației lunare conform Hotărârii de Guvern nr. 650/2006, în mărime de 1 000 de lei lunar pentru perioada decembrie 2018 până la 01 ianuarie 2021, ceea ce constituie 25 000 de lei.

5. Prin răspunsul nr. 34/5-S-4972/22 din 10 ianuarie 2022, la cererea prealabilă nr. S-4972/21 din 28 decembrie 2021, Inspectoratul General al Poliției a considerat că actul administrativ contestat este legal, corespunde rigorilor și procedurilor prevăzute în actele normative. În consecință, cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, dosarul administrativ a fost transmis către Ministerul Afacerilor Interne, care ca autoritate publică ierarhic superioară este competent să emită decizia definitivă pe marginea cererii prealabile.

6. Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 44/22-354 din 25 ianuarie 2022, cererea prealabilă nr. S-4972/21 din 28 decembrie 2021 a fost respinsă ca neîntemeiată.

7. La fel, în susținerea poziției sale, reclamanta a făcut referire la jurisprudența Curții Supreme de Justiție, și anume decizia nr. 3ra-561/21 din 5 noiembrie 2021 emisă în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de către Iurie Podarilov împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 16 martie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea înaintată de Elena Stanciu împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Ministerul Afacerilor Interne cu privire la contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 27 martie 2023, Elena Stanciu a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia 14 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Elena Stanciu și s-a menținut hotărârea din 16 martie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

11. În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată. Or, Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 a fost emisă în scopul executării Legii nr. 355/2005 privind sistemul de salarizare în sectorul bugetar, iar ca urmare a abrogării acesteia prin Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018, prevederile Hotărârii Guvernului și-au pierdut temeiul juridic, devenind desuete, chiar în lipsa unei abrogări exprese.

12. Curtea de Apel Chișinău a remarcat că, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 270/2018 și a Hotărârii Guvernului nr. 1231/2018, s-a instituit un nou cadru normativ privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, care nu mai permite acordarea unor indemnizații sau adaosuri salariale care nu sunt expres prevăzute de această lege sau de actele subsecvente.

13. Instanța de apel a considerat că, în lipsa unei norme tranzitorii care să mențină aplicabilitatea punctului 6¹ din anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650/2006, dreptul reclamantei la indemnizația lunară în mărime de 1 000 de lei pentru perioada decembrie 2018 – 1 ianuarie 2021 nu mai subzistă.

14. În ceea ce privește trimiterea făcută de apelantă la decizia Curții Supreme de Justiție din 5 noiembrie 2021, instanța de apel a reținut că aceasta nu constituie precedent obligatoriu și nu este incidentă la prezenta cauză, întrucât contextul factual și normativ diferă, iar hotărârile instanțelor judecătorești nu au valoare de izvor formal de drept.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. La 27 decembrie 2023, Elena Stanciu, reprezentată de avocata Maria Foltea, a depus prin intermediul poștei electronice, cerere de recurs împotriva deciziei din 14 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

ARGUMENTELE RECURSULUI

16. În motivarea recursului, în esență, recurenta a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale acțiunii, suplimentar invocând instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat eronat normele de drept material incidente, în special pct. 6¹ din anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650/2006, în contextul în care această hotărâre nu a fost abrogată expres decât prin Hotărârea Guvernului nr. 984/2020, în vigoare de la 1 ianuarie 2021.

17. Deopotrivă, recurenta a menționat că, soluțiile instanțelor ierarhic inferioare contravin jurisprudenței în spețe similare, și anume făcând referire în acest sens la decizia Curții Supreme de Justiție din 5 noiembrie 2021, pronunțată în dosarul nr. 3ra-561/21, în care s-a reținut că interpretarea privind desuetudinea Hotărârii Guvernului nr. 650/2006 este nefundată, iar refuzul de achitare a indemnizației lunare în cuantum de 1 000 de lei este ilegal.

POZIȚIA INTIMAȚILOR

18. Curtea Supremă de Justiție a comunicat participanților la proces cererea de recurs, informându-i despre posibilitatea depunerii unei referințe la recurs.

19. La 24 ianuarie 2024 Inspectoratul General al Poliției a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca inadmisibilă și neîntemeiată cu menținerea deciziei contestate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

21. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

22. Art. 245¹ din Codul administrativ:

(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

23. Art. 193 alin. (3) și (3¹) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători. În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 5 judecători, iar completul din 5 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 9 judecători.”

24. Art. 247 din Codul administrativ:

„Recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art. 245¹ alin.(1) lit. b) și d). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil.”

25. Art. 248 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ:

„(1) În urma examinării recursului, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: b) admite recursul, casează integral sau parțial hotărârea și/sau decizia și adoptă o nouă decizie;”

26. Art. 194 alin. (2) din Codul administrativ:

„(2) În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.”

27. Art. 195 din Codul administrativ:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.”

28. Art. 82 din Codul de procedură civilă:

„Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.”

29. Art. 90 lit. i) din Codul de procedură civilă:

„Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: i) cheltuielile de asistență juridică.”

30. Art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

(1¹) Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.”

31. Art. 56 alin. (1) al Legii nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative:

„(1) Actele normative intră în vigoare peste o lună de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sau la data indicată în textul actului normativ, care nu poate fi anterioară datei publicării.”

32. Art. 67 alin. (2) al Legii nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative:

„(2) Dacă adoptarea unui act normativ presupune abrogarea altor acte normative, într-un articol sau punct distinct al actului normativ se indică lista actelor normative care se abrogă, expuse în ordinea publicării acestora. În cazul în care acest lucru nu este posibil, proiectul actului de abrogare va fi prezentat în termenul indicat în dispozițiile finale ale actului de bază, dar nu mai târziu de 6 luni de la adoptarea, aprobarea sau emiterea actului de bază.”

33. Art. 74 alin. (1) lit. e al Legii nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative:

„(1) Acțiunea actului normativ încetează dacă:

e) actul a devenit desuet;”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, decizia contestată a fost notificată recurentei și reprezentantei acesteia, avocatei Maria Foltea, în mod electronic, la 21 decembrie 2023 (f.d. 234, vol. I). Astfel, în speță, a fost respectat termenul de atac prevăzut la art. 245 din Codul administrativ, deoarece recursul a fost depus la 27 decembrie 2023.

35. Circumstanțele cauzei prezentate de părți și determinate de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare denotă, în special, următoarele:

36. În baza ordinului IGP nr. 199EF, începând cu 11 mai 2017, Elena Stanciu activează în cadrul Centrului pentru combaterea traficului de persoane (în continuare CCTP) al Inspectoratului Național de Investigații al IGP al MAI.

37. La 16 noiembrie 2021, Elena Stanciu s-a adresat Inspectoratului General al Poliției cu o cerere privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil cu privire la achitarea indemnizației lunare în mărime de 1 000 de lei lunar, pentru perioada decembrie 2018 până la 1 ianuarie 2021, conform Hotărârii Guvernului nr. 650/2006 (f.d. 11-12, vol. I).

38. Prin răspunsul nr. 34/2-4303 din 15 decembrie 2021, Inspectoratul General al Poliției a respins cererea Elenei Stanciu privind achitarea indemnizației de 1 000 de lei (f.d. 13, vol. I).

39. Nefiind de acord cu răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-4303 din 15 decembrie 2021, Elena Stanciu a depus la 28 decembrie 2021 cerere prealabilă în adresa Inspectoratului General al Poliției, înregistrată cu nr. S-4972/21 din 28 decembrie 2021 (f.d. 14-15, vol. I).

40. Prin răspunsul nr. 34/5-S-4972/22 din 10 ianuarie 2022, Inspectoratul General al Poliției a respins cererea prealabilă ca neîntemeiată. Concomitent, Inspectoratul General al Poliției a transmis dosarul administrativ cu toate actele către Ministerul Afacerilor Interne, care este autoritatea publică ierarhic superioară competentă să emită decizia definitivă pe marginea cererii prelabile (f.d. 16, vol. I).

41. Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 44/22-354 din 25 ianuarie 2022, cererea prealabilă nr. S-4972/21 depusă de către Elena Stanciu a fost respinsă, ca neîntemeiată (f.d. 17, vol. I).

42. Nefiind de acord cu această decizie, Elena Stanciu a contestat-o în instanța de judecată cu prezenta acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea actului administrativ individual defavorabil nr. 34/2-4303 emis de către Inspectoratul General al Poliției la 15 decembrie 2021, conform căruia cererea nr. 15622 din 16 noiembrie 2021 depusă de către Elena Stanciu, privind achitarea indemnizației lunare în mărime de 1 000 de lei pentru perioada decembrie 2018 până la 1 ianuarie 2021, a fost respinsă ca neîntemeiată, cu obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită un act administrativ favorabil, prin care să fie dispusă achitarea în beneficiul Elenei Stanciu, a indemnizației lunare în mărime de 1 000 de lei pentru perioada decembrie 2018 până la 1 ianuarie 2021, ceea ce constituie 25 000 de lei, conform Hotărârii de Guvern nr. 650 din 12 iunie 2006 „privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare” și încasarea din contul

pârâtului Inspectoratul General al Poliției în beneficiul reclamantei Elena Stanciu, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 000 de lei.

43. Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, prin hotărârea din 16 martie 2023 a respins-o ca neîntemeiată.

44. Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 14 noiembrie 2023, a respins apelul declarat de Elena Stanciu și a menținut hotărârea din 16 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

45. Efectuând controlul judiciar al hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și al deciziei Curții de Apel Chișinău, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept materiale, iar în consecință au dat o apreciere nerezonabilă probelor și au emis o soluție nemotivată.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că, prima instanță și instanța de apel și-au motivat soluțiile prin prisma faptului că, în speță, nu există temei legal care să permită achitarea indemnizației lunare în mărime de 1 000 de lei, prevăzută la pct. 6¹ din anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650/2006, din motiv că Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 984/2020, intrată în vigoare la 1 ianuarie 2021. Totodată, potrivit instanțelor ierarhic inferioare, Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 a devenit desuetă încă din momentul abrogării Legii nr. 355/2005, în temeiul căreia fusese emisă, astfel încât nu mai produce efecte juridice. Astfel, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 270/2018 și a Hotărârii Guvernului nr. 1231/2018, s-a instituit un nou cadru normativ privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, care nu mai permite acordarea unor indemnizații sau adaosuri salariale care nu sunt expres prevăzute de această lege sau de actele subsecvente.

47. Analizând materialele dosarului în raport cu normele juridice pertinente speței, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că, începând cu 11 mai 2017, Elena Stanciu activează în cadrul Centrului pentru combaterea traficului de persoane (în continuare CCTP) al Inspectoratului Național de Investigații al IGP al MAI.

48. La aspectul dat este relevant că, Centrul pentru combaterea traficului de persoane al INI al IGP al MAI a fost fondat la 6 septembrie 2005 ca rezultat al semnării Amendamentului III la scrisoarea de Acord privitor la controlul drogurilor și aplicarea legilor din 28 august 2001 între Guvernul Statelor Unite ale Americii și Guvernul Republicii Moldova, fiind unul dintre proiecte ale acestui Amendament. Scopul proiectului consta în „îmbunătățirea eficienței organelor de drept ale Republicii Moldova în conducerea urmăririi penale legate de traficul de persoane și activități criminale legate de trafic”.

49. La fel, este important de menționat că, printre responsabilitățile asumate de către Guvernul Republicii Moldova la semnarea acestui Amendament a fost și „stabilirea unor suplimente speciale la salariile de bază existente pentru angajații CCTP (Capitolul II. pct. 6 din acțiunile ce urmează a fi întreprinse de Guvernul Republicii Moldova)”.

50. Conform pct. 22 din Hotărârea Guvernului nr. 650/2006, alte drepturi bănești ale militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare se stabilesc în modul și mărimile indicate în anexa nr. 14.

51. Prin Hotărârea Guvernului nr. 494/2007, Anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 a fost completată cu un punct nou, 6¹, cu următorul cuprins: „Militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă al Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Ministerului Afacerilor Interne, precum și persoanelor detașate în Centru li se stabilește o indemnizație lunară în mărime de 1 000 de lei”.

52. Durata planificată a Proiectului a fost de 2 ani, după care responsabilitățile pentru întreținerea obiectelor finanțate inițial de către Guvernul Statelor Unite a fost transferată către oficialii moldoveni. Odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar și a Hotărârii Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, Elena Stanciu a fost lipsită (ca și alți angajați ai CCTP) de indemnizația lunară în mărime de 1 000 de lei, despre care s-a menționat anterior, lipsind la acel moment careva mențiuni despre modificări la textul pct. 6¹ din Hotărârea Guvernului nr. 494/2007 și/sau a Anexei nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650/2006, unde se regăsește și pct.6¹ în cauză.

53. Conform răspunsului Direcției Finanțe a IGP nr. 34/5-539 din 2 octombrie 2019, parvenit la solicitarea CCTP din 2 septembrie 2019, Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 a fost elaborată în conformitate cu prevederile Legii nr. 355/2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, care a fost abrogată prin art. 30 alin. (4) din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar.

54. Însă, poziția Direcției Finanțe a IGP, expuse în răspunsul nr. 34/5-539 din 2 octombrie 2019, potrivit căreia Legea nr. 355/2005, în temeiul căreia a fost elaborată Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 (prin care angajaților CCTP le-a fost stabilită și achitată o indemnizație lunară de 1 000 de lei), ar fi fost

abrogată conform art. 30 alin. (4) din Legea nr. 270/2018, este neîntemeiată și contrară prevederilor legale.

55. Or, potrivit pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1231/2018 „pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, adoptată în scopul executării Legii nr. 270/2018, au fost abrogate doar acele hotărâri ale Guvernului enumerate expres în anexa nr. 8 la respectiva hotărâre.

56. Din analiza anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018 rezultă că sunt indicate 22 de hotărâri ale Guvernului care se abrogă. Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 nu se regăsește printre actele enumerate în această anexă.

57. Ulterior, Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 a fost abrogată expres prin Hotărârea Guvernului nr. 984 din 22 decembrie 2020, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2021. Potrivit anexei nr. 2 la această hotărâre, la pct. 1 este prevăzută expres abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 650/2006.

58. În consecință, deși conform prevederilor Legii nr. 270/2018 și ale Hotărârii Guvernului nr. 1231/2018 pentru punerea în aplicare a acesteia, începând cu luna decembrie 2018, angajații CCTP nu mai pot beneficia de sporuri, indemnizații sau alte drepturi salariale suplimentare, dreptul la indemnizația lunară de 1 000 de lei a continuat să subziste până la data de 1 ianuarie 2021, când Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 a fost abrogată în mod expres.

59. Instanța de recurs constată că, în speță, adaosul salarial pretins de Elena Stanciu, care face obiectul prezentului litigiu, este prevăzut la pct. 6¹ din anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650/2006. Potrivit acestei prevederi, poliștilor efectivului de trupă și corpului de comandă ai Centrului pentru combaterea traficului de persoane, ai Birourilor pentru combaterea traficului de persoane ale Secțiilor Nord și Sud ale Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, precum și persoanelor detașate în Centru, li se stabilește o indemnizație lunară în mărime de 1 000 de lei.

60. Reieșind din aceste deziderate, instanța de recurs apreciază ca neîntemeiată concluzia că Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 ar fi devenit desuetă, odată cu abrogarea Legii nr. 355/2005, prin Legea nr. 270/2018 și că, în executarea noii legi, au fost adoptate Hotărârea Guvernului nr. 1231/2018 și Legea nr. 288/2016.

61. Or, această concluzie este eronată, întrucât Hotărârea Guvernului nr. 1231/2018, la anexa nr. 8, prevede expres lista actelor normative abrogate,

iar Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 nu figurează printre acestea. În consecință, Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 a continuat să producă efecte juridice până la data de 1 ianuarie 2021, când a fost abrogată expres prin Hotărârea Guvernului nr. 984/2020 (pct. 1 din anexa nr. 2), în vigoare de la 1 ianuarie 2021.

62. În conformitate cu art. 56 alin. (1) din Legea nr. 100/2017 privind actele normative, un act normativ intră în vigoare la o lună de la publicarea sa în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, sau la data indicată expres în textul actului, care nu poate fi anterioară publicării. Totodată, potrivit art. 67 alin. (2) din aceeași lege, dacă adoptarea unui act normativ presupune abrogarea altor acte normative, aceasta trebuie menționată expres într-un articol sau punct distinct al actului normativ, cu indicarea clară a listelor actelor normative abrogate, ordonate cronologic. În situația în care acest lucru nu este posibil, proiectul de abrogare urmează să fie prezentat în termenul prevăzut în dispozițiile finale ale actului de bază, dar nu mai târziu de 6 luni de la adoptarea acestuia.

63. Din interpretarea art. 74 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 100/2017, care stabilește că acțiunea unui act normativ încetează dacă acesta a devenit desuet, rezultă că desuetudinea operează numai ca urmare a unei neaplicări îndelungate și generalizate sau a adoptării unei reglementări noi, incompatibile în mod evident cu cea veche.

64. Mai mult ca atât, caracterul desuet nu poate fi invocat, în condițiile în care, de la intrarea în vigoare a Legii nr. 270/2018 (1 decembrie 2018), Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 a fost modificată de două ori: prin Hotărârea Guvernului nr. 690 din 27 decembrie 2019, în vigoare de la 31 decembrie 2019, și prin Hotărârea Guvernului nr. 517 din 15 iunie 2020, în vigoare de la 14 august 2020.

65. Deci, este lipsită de logică juridică și neîntemeiată argumentarea potrivit căreia Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 și-ar fi pierdut automat efectul prin intrarea în vigoare a Legii nr. 270/2018, atât timp cât actul normativ a continuat să fie modificat și aplicat efectiv, or, faptele date confirmă continuitatea aplicabilității sale și dreptul la indemnizația aferentă.

66. Prin urmare, cererea reclamantei în partea ce vizează acordarea indemnizației lunare de 1 000 de lei prevăzute de pct. 6¹ din anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 este întemeiată pentru perioada decembrie 2018 – 1 ianuarie 2021, întrucât actul normativ a fost în vigoare și aplicabil până la data abrogării sale exprese, iar neacordarea dreptului salarial în această perioadă nu are suport legal.

67. La capitolul dat, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține ca pertinente și concluziile sale din decizia sa din 5 noiembrie 2021 adoptată în cauza nr. 3ra-561/21 (*Iurie Podarilov împotriva Inspectoratului General al Poliției*), în care s-a apreciat ca fiind greșită concluzia cu privire la desuetudinea Hotărârii Guvernului nr. 650/2006 la situația din 2019.

68. În acea cauză, instanța supremă a reținut că Hotărârea Guvernului nr. 1231/2018, adoptată pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018, conține în anexa nr. 8 lista hotărârilor de Guvern abrogate, iar Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 nu figurează în lista hotărârilor abrogate prin acest act normativ.

69. De asemenea, în acea cauză, Curtea Supremă de Justiție a notat că Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 a fost abrogată ulterior, prin Hotărârea Guvernului nr. 984/2020, cu începere de la 1 ianuarie 2021, ceea ce confirmă că aceasta a continuat să producă efecte juridice până la data abrogării.

70. În această ordine de idei, instanța de recurs reiterează că desuetudinea unui act normativ nu poate fi prezumată, în lipsa unei abrogări exprese, în conformitate cu dispozițiile art. 67 și art. 74 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 100/2017.

71. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, între Legea nr. 355/2005 și Legea nr. 270/2018 nu a fost instituit un regim tranzitoriu clar și exhaustiv. Totodată, Hotărârea Guvernului nr. 1231/2018, emisă în aplicarea Legii nr. 270/2018, nu a prevăzut abrogarea expresă a Hotărârii Guvernului nr. 650/2006, aceasta fiind abrogată ulterior prin Hotărârea Guvernului nr. 984/2020, cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2021.

72. În aceste condiții, pct. 6¹ din anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650/2006, care prevede acordarea indemnizației lunare în mărime de 1 000 de lei, a continuat să producă efecte juridice pentru perioada decembrie 2018 – 1 ianuarie 2021, în lipsa unei abrogări exprese.

73. În opinia Completului de judecată al Curții Supreme de Justiție, interpretarea instanței de apel, potrivit căreia pct. 6¹ din anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 ar fi încetat să producă efecte juridice, prin simpla intrare în vigoare a Legii nr. 270/2018, contravine principiului securității juridice și constituie o aplicare greșită a normei de drept material.

74. Instanța de recurs învederează că, în temeiul principiului legalității și ierarhiei actelor normative, un act normativ inferior nu poate fi considerat implicit abrogat prin simpla adoptare a unui act normativ superior, dacă nu există o dispoziție expresă de abrogare sau o incompatibilitate evidentă între reglementări.

75. La caz, dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 650/2006 privind indemnizația lunară de 1 000 de lei nu contravin normelor Legii nr. 270/2018, întrucât aceasta din urmă reglementează principiile generale și structura sistemului unitar de salarizare, iar nu drepturile salariale specifice anumitor categorii de personal.

76. Prin urmare, Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 a rămas aplicabilă până la data de 1 ianuarie 2021, inclusiv în ceea ce privește acordarea indemnizației lunare respective, care avea caracter de drept patrimonial, garantat recurenței prin acte normative în vigoare.

77. A admite contrariul, și anume că acest drept ar fi încetat de drept prin intrarea în vigoare a Legii nr. 270/2018, ar echivala cu o abrogare tacită, interzisă de cadrul normativ al Republicii Moldova, și ar genera insecuritate juridică în privința drepturilor salariale deja recunoscute și aplicate anterior.

78. În plus, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, potrivit jurisprudenței constituționale, drepturile patrimoniale dobândite, printre care sunt și drepturile salariale, nu pot fi retrase sau diminuate retroactiv, iar interpretarea dispozițiilor legale trebuie să fie una favorabilă persoanei în materia drepturilor patrimoniale dobândite în temeiul legii.

79. Din această perspectivă, raționamentul instanței de apel, potrivit căruia dreptul la indemnizația lunară de 1 000 de lei ar fi fost stins prin intrarea în vigoare a Legii nr. 270/2018, nu este compatibil nici cu principiul protecției încrederii legitime, consacrat *inter alia* și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauzele *Kopecký c. Slovaciei*, 2004, și *Stretch c. Regatului Unit*, 2003).

80. În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, pentru perioada decembrie 2018 – 1 ianuarie 2021, reclamanta avea dreptul legal la plata indemnizației lunare prevăzute de pct. 6¹ din anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650/2006, iar refuzul autorității angajatoare de a o achita constituie o aplicare eronată a legislației în vigoare.

81. Totodată, întrucât s-a constatat că acțiunea reclamantei Elena Stanciu este întemeiată și urmează a fi admisă, instanța de recurs reține că, în temeiul art. 195 din Codul administrativ, coroborat cu art. 82, art. 90 lit. i) și art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, pârâtul Inspectoratul General al Poliției urmează să fie obligat la compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate de reclamantă în legătură cu prezentul litigiu.

82. Din materialele cauzei rezultă că, în cadrul prezentului litigiu de contencios administrativ, pe tot parcursul procesului, reclamanta Elena Stanciu a fost reprezentată de avocata Maria Foltea, în baza mandatului de avocat

stagiar seria MAS nr. 070332, eliberat la 08 februarie 2022 și a mandatului de avocat seria MA nr. 1982659, eliberat la 08 februarie 2023, în baza contractului de asistență juridică nr. 3/11 din 08 februarie 2022. Avocata a întocmit și depus cererea de chemare în judecată (f.d. 5-25 recto-verso, vol. I), cererea de apel nemotivată (f.d. 147-148, vol. I), cererea de apel motivată (f.d. 188-191 recto-verso, vol. I), precum și cererea de recurs (f.d. 1-5 recto-verso, vol. II).

83. Potrivit bonului de plată seria GL nr. 334311 din 10 februarie 2022, reclamanta Elena Stanciu a achitat Biroului Asociați de Avocați, sect. Rîșcani, avocatului Maria Foltea, onorariul de 2 000 de lei, pentru asistența juridică acordată în baza contractului de asistență juridică nr. 3/11 din 08 februarie 2022.

84. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cheltuielile de asistență juridică suportate de către reclamanta Elena Stanciu au fost necesare și sunt rezonabile, reieșind din complexitatea litigiului, volumul de acțiuni întreprinse de avocată și miza pentru reclamantă. Acestea au fost efectuate pentru exercitarea dreptului la apărare și garantarea accesului efectiv la justiție, inclusiv pentru redactarea și depunerea cererilor de chemare în judecată, cererilor de apel și cererii de recurs. Astfel, la caz, cheltuielile de asistență juridică îndeplinesc criteriile de necesitate, proporționalitate, rezonabilitate și au fost real suportate de reclamantă.

85. În această consecvență, instanța de recurs constată că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare sunt eronate, urmând a fi anulate în temeiul art. 248 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, cu adoptarea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

86. Din aceste motive, având în vedere greșelile comise de instanța de apel, care au dus la o interpretare și aplicare incorectă a prevederilor legale, în conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul depus de Elena Stanciu, reprezentată de avocata Maria Foltea.

Casează integral decizia din 14 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 16 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, adoptate în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Stanciu împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată, și emite o decizie nouă, prin care:

Admite cererea de chemare în judecată depusă de Elena Stanciu împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată, cu obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Anulează răspunsul nr. 34/2-4303 emis de către Inspectoratul General al Poliției la 15 decembrie 2021.

Obligă Inspectoratul General al Poliției să emită actul administrativ cu privire la achitarea în beneficiul Elenei Stanciu a indemnizației lunare în mărime de 1 000 de lei pentru perioada decembrie 2018 până la 1 ianuarie 2021.

Încasează din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Elenei Stanciu suma de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni